

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Hanou Hrstkovou ve věci dlužníka: **DELETE, s.r.o., Pod Sídlištěm 1, 636 00 Brno, IČO: 253 30 730, práv. zast. Mgr. Vladanem Valou, advokátem, BROŽ BROŽ VALA advokátní kancelář s.r.o., Marie Steyskalové 62, 616 00 Brno, IČO: 292 01 195, a věřitele: S MORAVA Leasing, a.s., Horní náměstí 264/18, 669 02 Znojmo, IČO: 163 25 460, práv. zast. JUDr. Jiřím Feichtingerem, advokátem, Mariánské náměstí 6, 669 02 Znojmo, o insolvenčním návrhu na prohlášení úpadku dlužníka**

takto:

- I. Insolvenční návrh věřitele na prohlášení úpadku dlužníka se z a m í t á.**
- II. Věřitel navrhovatel je povinen zaplatit dlužníkovi náhradou nákladů řízení částku 12.600,- Kč, a to k rukám právního zástupce dlužníka, do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.**
- III. Po právní moci tohoto rozhodnutí se vrací z účtu soudu věřiteli navrhovateli částka 50.000,- Kč, složená na výzvu soudu jako záloha na náklady řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Insolvenčním návrhem soudu podaným dne 22.4.2011 se domáhal věřitel dlužníka prohlášení jeho úpadku. Uvedl, že má za dlužníkem několik pohledávek zakládající se na 2 smlouvách o finančním pronájmu leasingu budov a nájemních smlouvách k nemovitostem ze dne 2.5.2005, z 7.12.2007 - a dále se zakládajících na smlouvě o obchodním úvěru ze dne 25.11.2009. Pohledávky tvoří leasingové splátky, smluvní pokuty, náhrada škody, budoucí podmíněné nároky náhrady ztráty z prodeje, nároky na náklady vyklizení a předání předmětu nájmu a nárok na vrácení úvěrových peněz s příslušenstvím, pohledávky jsou ve výši 1,052 mil.Kč (leas.splátky), 121 tis.Kč (smluvní pokuta), 16,360 mil.Kč (náhrada škody), 21,290 mil.Kč (nárok na vyklizení a budoucí podmíněná pohledávka ztráty z prodeje), 530 tis. Kč (leas.splátky), 38 tis.Kč (smluvní pokuta), 1,801 mil.Kč (náhrada škody), 4,876 mil.Kč (nárok na vyklizení a budoucí podmíněná pohledávka ztráty z prodeje), a 129 tis. Kč (splátky úvěru), 6 tis. Kč (smluvní pokuta) a 1,680 mil.Kč (úvěrová jistina s úrokem).

Dlužník se k návrhu vyjádřil dne 3.5.2011 a uvedl, že návrh považuje za šikanózní. Navrhoval, aby soud návrh odmítl, neboť je formálně vadný, protože neobsahuje konkretizaci pohledávek dalších věřitelů dlužníka. Pro případ, že by soud návrh neodmítl, požadoval dlužník jeho zamítnutí, protože navrhovatel nemá průkaznou pohledávku – o pohledávku navrhovatele je mezi stranami veden spor, který dosud nebyl pravomocně vyřešen a dlužník tuto pohledávku kategoricky popírá – návrh směřuje na určení nedůvodnosti odstoupení od leasingové smlouvy na určení vlastnictví k nemovitostem. Dlužník se snaží o jednání s navrhovatelem od července 2010, leč přesto navrhovatel inicioval insolvenční řízení. Navrhovatel podvedl dlužníka při sjednávání dodatku č.3 k předmětným smlouvám tím, že mu byl podstatně zvýšen úrok a příloha toto řešící mu byla vydána až za několik týdnů a dále tím, že až do konce ledna 2011 nebyl dlužníkovi předložen nový splátkový kalendář. Dlužník zjistil, že ještě za trvání leasingové smlouvy je nabízen třetím osobám majetek tvořící předmět pronájmu v hodnotě cca 89 mil. za cenu ani ne poloviční. Dlužník doplnil své vyjádření dne 10.5.2011 a uvedl, že navrhovatel postupuje proti němu nátlakově s cílem přinutit dlužníka ke koupi továrního areálu za neodpovídající cenu. Dlužník odmítá areál věřiteli předat, domáhá se vydání dobropisů na neoprávněně účtované částky a narovnání leasingových splátek. Doplněním vyjádření ze dne 22.7.2011 uvedl dlužník, že důkazem o úspěchu jednání s navrhovatelem je smlouva o budoucí kupní smlouvě uzavřená mezi navrhovatelem a Duarte Business, a.s., jako budoucím kupujícím s povinností uzavřít budoucí KS do 31.12.2011. Ke dni 1.7.2011 došlo k formálnímu předání předmětu leasingu budoucímu prodávajícímu, dlužník je správcem předmětných nemovitostí a nájemcem kancelářských prostor v předmětných nemovitostech. Navrhovatel od 1.7.2011 inkasuje nájemné od další osoby. Došlo tudíž k novaci závazku stran leasingové smlouvy a navrhovatel přislíbil, že po protokolárním převzetí areálu vezme část svých pohledávek v insolvenčním řízení zpět. Dlužník dále namítal, že navrhovatel dne 24.3.2011 neprovedl výpověď leasingových smluv, leč odstoupil od nich a tudíž je nutno vypořádat vzájemný vztah dle pravidel bezdůvodného obohacení. Hodnotu, kterou poskytl navrhovatel je nutno vypočítat jako obvyklou cenu srovnatelného leasingu v daném čase a místě po odečtení finančních nákladů, které ušetřil navrhovatel odstoupením od smluv a odečtení výtěžku z prodeje. Dlužník musí vrátit navrhovateli předmět leasingu, zaplatit obvyklou cenu leasingu (jak výše uvedeno), ale má nárok na odpočet výtěžku z prodeje vráceného předmětu leasingu. Dlužník uznává právo navrhovatele na doplatek pořizovací ceny leasingu a doplatek dlužných leasingových splátek, tyto nároky však nejsou navrhovatelem řádně zdůvodněny a vyčísleny. Prodejem předmětu leasingu nemůže vzniknout navrhovateli škoda, navíc nyní navrhovatel pobírá nájemné z pronájmu předmětu leasingu. Dlužník uznává svou zvyšující se platební neschopnost od r. 2009 a 2010, ale označuje ji jako druhotnou, způsobenou krizí, a zejm. zdůrazňuje svou snahu věc s navrhovatelem řešit dodatky k leasingové smlouvě. Zejm. dodatkem č. 3 se strany dohodly na odprodeji technického zhodnocení areálu a rozložení splátek nájmu. Leč navrhovatel dodatek zaslal dlužníkovi až těsně před jednáním dne 1.9.2010, zaměnil pak jednostranně splátkový kalendář, což neodpovídalo dohodě stran. Dlužník nejprve ústně, později písemně rozporoval navýšení finančních služeb, výši penalizace, splátkování. Navrhovatel měsíce nereagoval, jistě s cílem oklamat dlužníka a připravit si podmínky pro ukončení leasingu a prodej věcí novému zájemci. Došlo k vyhocení situace a jednání se statutáry navrhovatele. Navrhovatel proto v lednu 2011 slíbil po jednorázové úhradě dlužníkem vypracovat nový splátkový kalendář, kterým by se po dobu 2011-2012 platily pouze úroky z leasingu a jistina se měla začít splácet až od r.2013. Přestože dlužník

dohodnuté podmínky plnil, usilovně jednal s navrhovatelem, zaplatil dne 31.1.2011 částku 250 tis. Kč, nabízel další varianty řešení, navrhovatel podal výpověď leasingové smlouvy a vyzval dlužníka k předání předmětu leasingu dne 20.4.2011. Dlužník se v průběhu leasingu dozvěděl o nabídce koupě areálu třetím osobám za výhodnějších splátkových podmínek, tudíž požadoval odkup sám rovněž za těchto podmínek, což navrhovatel odmítl. Dlužník se brání výpovědi leasingových smluv navrhovatelem pro její nedůvodnost – částka dluhu je zcela vykonstruovaná, neoprávněná a opírá se o neplatný dodatek č. 3. Dlužník sám uznává jako své další věřitele finanční úřad a správu sociálního zabezpečení.

Soud zjistil následující skutečnosti:

- pohledávka navrhovatele je prokázána smlouvou o finančním pronájmu – leasingu – budovy, nájemní smlouvou k pozemkům a dohodou o budoucí koupi pozemků zapsaných na LV č. 5488 pro kat.ú.z.Židenice, obec Brno, LS č. 1070500007 uzavřenou mezi stranami dne 2.5.2005. Navrhovatel jako pronajimatel se zavázal dlužníkovi jako nájemci poskytnout k nájmu své vlastní nemovitosti, které koupil za účelem poskytnutí financování dlužníkovi, ten se měl stát po zaplacení všech leas.splátek jejich vlastníkem. Strany si sjednaly splátky nájemného na budovu (v pořizovací hodnotě 26.297.531,5 Kč) v počtu 120 měsíců á 340.238,5 Kč, kupní cenu po ukončení nájmu 1 tis. Kč + DPH a zpracovatelský poplatek 25 tis. Kč + DPH, dále sjednaly splátky nájemného na pozemek (v pořizovací hodnotě 2.553.000,- Kč) v počtu 120 á 13.994,5 Kč měsíčně, kupní cenu po ukončení nájmu 2.553.000,- Kč. Splátky tedy úhrnem tvořily 375.553,- Kč měsíčně za budovu a pozemky. Přílohou smlouvy byl splátkový kalendář, kde si strany sjednaly splátky 1-36 do 10.5.2008 jako fixní, splátky od 37 byly sjednány jako pohyblivé v závislosti na sazbách mezibankovních depozit (6 MS PRIBOR). Strany považovaly sjednání této smlouvy za sjednání dohody o budoucí koupi pozemků a budovy. Zajištění závazku vč.pohledávky vzniklé odstoupením od této smlouvy bylo dohodnuto blankosměnkou, kde směnečné rukojemství převzal Ing.Radek Procházka. Součástí smlouvy byl splátkový kalendář všech 120 měsíčních splátek. Součástí každé leasingové splátky byla i záloha na kupní cenu předmětu pronájmu ve výši 21.275,- Kč. Strany si sjednaly písemně smluvní pokutu pro případ prodloužení se zaplacením finanční částky dle leasingové smlouvy – dle čl. 7.1 Všeobecných smluvních podmínek finančního pronájmu verze 7/2004, které jsou dle čl.IV nedílnou součástí leasingové smlouvy, byla pokuta sjednána ve výši 0,05% z nezaplacené částky za každý den prodloužení. Dlužník neplatil splátky leasingu řádně a včas, proto s ním navrhovatel vstřícně uzavřel postupně 3 dodatky ke smlouvě: 28.3.2006 posunuly strany splatnost leas.splátek z 10. na 28. den v měsíci; dne 18.9.2009 byl k požadavku dlužníka změněn splátkový kalendář; dne 31.8.2009 byla prodloužena celková doba finančního pronájmu z původního r. 2015 do r. 2021, protože navrhovatel provedl k žádosti dlužníka technické zhodnocení pronajatých budov a cenu technického zhodnocení promítl do leas.splátek. Z detailního přehledu splátek provedených dlužníkem vyplývá, že v průběhu r. 2010 dlužník prováděl splátky opět pozdě a jeho dluh narůstal, začaly smluvní strany jednat o převodu leasingové smlouvy na další osobu s účelem změny dlužníka – tento zájemce od jednání ustoupil a dlužník přestal platit zcela. Z výpovědi leasingové smlouvy ze dne 24.3.2011 (převzato dlužníkem dne 28.3.2011) je patrné, že navrhovatel dle čl. 8.4.1 písm.a) bod 1 VSP vypověděl leasingovou smlouvu pro prodloužení dlužníka s placením splátek. Tím zanikla leasingová smlouva. Z předávacího protokolu ze dne 20.4.2011 – ohlášení

navrhovatele dlužníkovi, se podává, že navrhovatel oznámil dlužníkovi převzetí pronajatých nemovitostí, což dlužník znemožnil a od 21.4.2011 je tak v prodlení se splněním své povinnosti - vyklizení nemovitostí. Z přehledu splátek vyplývá, že dlužník neuhradil tyto splátky: 066/199, splatno 28.11.2010, k úhradě 200.000,- Kč, neuhrzeno 58.827,- Kč, 067/199, spl. 28.12.2010, k úhradě 200.000,- Kč, neuhrzeno vše, 068/199, spl. 28.1.2011, k úhradě 300.000,- Kč, neuhrzeno vše, 069/199, spl. 28.2.2011, k úhradě 300.000,- Kč, neuhrzeno vše, 070/199, spl. 28.3.2011, k úhradě 300.000,- Kč, neuhrzeno vše, celkem dluh 1.158.827,80 Kč; neboť součástí každé les.splátky byla i záloha na kupní cenu pozemků ve výši 21.275,- Kč a dohoda o budoucí kupní smlouvě zanikla výpovědí, závazek dlužníka se od účinnosti výpovědi snížil o nezaplacené zálohy v celkové výši 106.375,- Kč a pohledávka tak tvoří 1.052.452,80 Kč. Z čl.7.1 VSP vyplývá nárok navrhovatele na zaplacení smluvní pokuty 0,05% z nezaplacené částky za každý den prodlení – celková výše smluvních pokut ke dni 12.4.2011 činila 399.226,04 Kč, z čehož dlužník uhradil 278.501,90 Kč a jeho dluh tak činí 120.724,14 Kč na smluvních pokutách. Další část pohledávky navrhovatele představuje škoda - ušlý zisk (finanční služby leasingu) v důsledku předčasného ukončení leasingové smlouvy; ta je tvořena nezaplacenými částkami finanční služby, které by byl dlužník povinen platit do řádného ukončení leas.smlouvy počínaje 71. a konče 199. splátkou. Ušlý zisk tvoří celkem 16.360.494,28 Kč. Navrhovatel uplatnil další nepeněžitou pohledávku z titulu nároku na vyklizení pronajatých nemovitostí a to ve výši zbylých čistých splátek, jejichž splatnost by nastala až po vypovězení leasingové smlouvy celkem 21.290.348,61 Kč. Jde o splátku č. 071-120 (50 splátek) á 100.195,17 Kč, o splátku č. 121-139 (19 splátek) á 180.253,69 Kč, o splátku č. 140-198 (59 splátek) á 213.867,13 Kč a o splátku č. 199 á 237.609,33. Navrhovatel uplatnil dle čl. 8.4.5 písm.d) VSP budoucí podmíněnou pohledávku – náhradu ztráty z prodeje pronajímaných nemovitostí pro případ, že pronajaté nemovitosti budou vráceny, ale navrhovatel je zpeněží za nižší cenu než kolik činí jejich zůstatková hodnota k okamžiku ukončení leasingové smlouvy; zůstatková hodnota je vypočtena jako součet čistých splátek, jejichž splatnost by nastala až po datu vypovězení leasingové smlouvy. Rozdíl mezi dosaženou prodejní cenou a součtem dosud neuhrzených splátek a splátek, jejichž splatnost by nastala až po výpovědi leasingové smlouvy, je ztrátou z prodeje, kterou je dlužník povinen uhradit. Navrhovatel však ke dni podání insolvenčního návrhu nebyl schopen určit, zda a kdy dojde ke vzniku této pohledávky, vypočetl proto ztrátu z prodeje v nejvyšší možné výši jako splátku č. 071-120 (50 splátek) á 100.195,17 Kč, o splátku č. 121-139 (19 splátek) á 180.253,69 Kč, o splátku č. 140-198 (59 splátek) á 213.867,13 Kč a o splátku č. 199 á 237.609,33; celkem tedy 21.290.348,61 Kč.

- další pohledávka navrhovatele je z leasingové smlouvy č. 1070600016, uzavřené mezi stranami dne 7.12.2007, jejímž předmětem byl finanční pronájem leasing skladové haly typu HARD v Brně Židenicích ve vlastnictví navrhovatele, který ji pořídil za účelem poskytnutí financování dlužníkovi. Strany si dohodly, že po splacení všech leas.splátek se dlužník stane jejím vlastníkem a dlužník se zavázal, že po ukončení finančního pronájmu budovu od navrhovatele koupí. Dlužník se zavázal zaplatit navrhovateli v XII/2007 29.750,- Kč a dále 96 měsíčních splátek á 108.036,- Kč vždy ke každému 10. dni měsíce, současně se zavázal písemně k placení smluvní pokuty 0,05% z nezaplacené částky za každý den prodlení, pokuta byla sjednána dle leas.smlouvy a čl. 7.1 všeobecných smluvních podmínek, verze 9/2007, které jsou nedílnou součástí leasingové smlouvy dle čl.IV. Z dodatku č. 1 k leasingové smlouvě, uzavřeného dne 30.12.2008 bylo zjištěno, že strany změnilly výšku leas.splátek na

115.160,- Kč a posunuly začátek splácení leasingu na 10.1.2009 (počet splátek 96 zůstal zachován). Z detailního přehledu splácených částek vyplývá, že dlužník neplatil řádně a včas. Smluvní strany proto začaly jednat o převodu leas.smlouvy na další osobu změnou dlužníka. Zájemce však od jednání ustoupil a dlužník přestal od listopadu 2010 platit zcela. Z výpovědi leas.smlouvy ze dne 24.3.2011 se zjišťuje, že navrhovatel v souladu s čl. 8.4.1 písm.a) bod 1 VSP pro prodlení dlužníka smlouvu vypověděl, doručenkou je prokázáno, že výpověď dlužník převzal dne 28.3.2011, čímž smlouva zanikla. Navrhovatel oznámil dlužníkovi den 20.4.2011 jako den převzetí pronajatých nemovitostí, dlužník však převzetí znemožnil a je tak od 21.4.2011 v prodlení s vyklizením nemovitostí – zjištěno z předávacího protokolu ze dne 20.4.2011. Pohledávka navrhovatele z nezaplacených leasingových splátek činí celkem 530.430,20 Kč a je tvořena: splátkou č. 023/096, splatnou 10.11.2010 ve výši 115.160,- Kč, neuhrazeno 69.790,20, splátkou 024/096, spl. 10.12.2012 ve výši 115.160,- Kč, neuhrazeno vše, splátkou 025/096, spl. 10.1.2011 ve výši 115.160,- Kč, neuhrazeno vše, splátkou 026/096, spl. 10.2.2011 ve výši 115.160,- Kč, neuhrazeno vše, a splátkou 027/096, spl. 10.3.2011 ve výši 115.160,- Kč, neuhrazeno vše. Další část pohledávky tvoří neuhrazená smluvní pokuta ve výši 38.327,88 Kč (celkově vyúčtováno 91.669,18, dlužník uhradil 53.341,30 Kč)- zjištěno z leas.smlouvy, z vyúčtování smluvních pokut a VSP. Dále navrhovatel nárokuje náhradu škody v podobě ušlého zisku (finanční služby leasingu) v celkové výši 1.801.068,36 Kč vzniklou z předčasného ukončení leasingu a je představována součtem nezaplacených částek finanční služby, které by dlužník musel platit do řádného ukončení leasingové smlouvy, v tomto případě jde o splátku č. 28-96 – tento nárok je podložen splátkovým kalendářem k leasingové smlouvě a přehledem uhrazených a nezaplacených splátek (těch je 69 á 26.102,44 Kč). Navrhovatel uplatnil dále nepeněžitou pohledávku z titulu nevyklizení nemovitostí dlužníkem a to jako souhrn čistých splátek, kalkulovaných z pořizovací ceny předmětu leasingu, splátek, jejichž splatnost by nastala po vypovězení leasingové smlouvy – jde o splátky č. 28-96, což je 69 splátek á 70.671,06 Kč, celkem 4.876.303,14 Kč. Navrhovatel přihlásil i budoucí podmíněnou pohledávku z náhrady škody při ztrátě z prodeje pronajímané nemovitosti za podmínky, že objekt bude vrácen, leč zpeněžením realizován za cenu nižší než činí zůstatková hodnota k okamžiku ukončení leasingu. Zůstatková hodnota je vypočtena jako součet čistých splátek, splatných po vypovězení leasingu (69 splátek á 70.671,06 Kč tj. 4.876.303,14 Kč). Nárok se opírá o čl. 8.4.5. písm.d) VSP a je určen pouze odhadem v nejvyšší možné výši, neboť ke dni podání návrhu není schopen navrhovatel určit zda a kdy dojde ke vzniku shora uvedené pohledávky.

- další pohledávka navrhovatele vyplývá z úvěrové smlouvy č. 1110900180, uzavřené mezi stranami dne 25.11.2009 o poskytnutí obchodního úvěru ve výši 2 mil. Kč. Dlužník se zavázal splácet 36 pravidelnými měsíčními splátkami vždy k 10.dni měsíce á 62.212,- Kč. Placení závazku bylo zajištěno sjednáním smluvních pokut dle čl. 9.1 písm. b) VSP verze 3/2009 a čl. IV. úvěrové smlouvy ve výši 0,05% z nezaplacené částky za každý den prodlení. Z detailního přehledu splátek se podává, že dlužník zaplatil prvních 6 splátek, částečně sedmou a poté platit přestal – nebyly zaplacené splátky za říjen – prosinec 2010. Z důvodů neplacení navrhovatel v souladu s čl. 10.1.písm.c) bod ca) VSP vypověděl dne 4.1.2011 úvěrovou smlouvu a výpověď dle doručky byla převzata dlužníkem dne 5.1.2011, čímž zanikl úvěrový vztah. Dlužník neuhradil splátku č. 007/036, splatnou 10.10.2010 ve výši 62.212,- Kč, neuhrazeno 4.424,- Kč, splátku 008/036, spl. 10.11.2010 ve výši 62.212,-, neuhrazeno vše, splátku 009/036, spl. 10.12.2010 ve výši 62.212,- Kč, neuhrazeno vše. Dluh celkem

128.848,- Kč. Dle čl. 9.1 písm. b) VSP má navrhovatel nárok na smluvní pokutu ve výši 0,05% z nezaplacené částky, celková výše smluvních pokut činí 6.449,19 Kč dle detailního přehledu splátek. Navrhovatel má pohledávku na vrácení dosud nesplacené jistiny úvěru ve výši 1.541.238,10 Kč (splátka jistiny č. 10-36, celkem 27 splátek) a řádného úroku z této jistiny (ze splátek č. 10-36) ve výši 138.497,65 Kč, neboť dle čl. 10.2 VSP ztratil dlužník výhodu splátek. Rovněž splátky úvěru (jistiny i úroku, v přesné výši a datu splatnosti) jsou podloženy přehledem a rozpisem plateb.

Z vyjádření dlužníka při jednání dne 1.11.2011 soud zjistil, že nároky navrhovatele na náhradu škody jsou předčasné, dokud nedojde k prodeji předmětu leasingu, že dlužníkovi nebyla před výpovědí leas.smlouvy doručena žádná upomínka, že samotnému dlužníkovi vzniká proti navrhovateli nárok na bezdůvodné obohacení, když zaplatil na leas.splátkách již kolem 23 mil.Kč, že splátkový kalendář k dodatku č.3 k leas.smlouvě nebyl přiložen, dodatek je neplatný a spor o to se vede u Městského soudu v Brně, že namítá nesrozumitelnost výše splátek a penalizace, že navrhovatel nastolil totální chaos v obchodních vztazích mezi stranami, kdy dlužník vlastně nevěděl, co, kdy a jak má plnit – např. u smluvních pokut v listopadu r.2009 navrhovatel výslovně snížil výši smluvních pokut na 50%, ale později se dle toho nechoval, že dlužník se snaží vyjednávat nyní s FÚ o prominutí penále. Dlužník výslovně do protokolu uznal, že byl v prodlení s některými splátkami a že splátkový kalendář mezi stranami platil, uznal splátkový kalendář ke smlouvě o obchodním úvěru.

Z podání dlužníka ze dne 11.1.2012 vyplývá, že dne 31.8.2010 byl uzavřen mezi stranami dodatek č. 3 k leas.smlouvě č. 1070500007 o novém splátkovém kalendáři a dohodě stran o započtení pohledávek, kterou byly vypořádány veškeré splatné nároky stran. Dlužník uznává, že i poté se dostal do prodlení s úhradou svých závazků vůči navrhovateli, což bylo způsobeno ztrátou nejvýznamějšího podnájemce Carena. Navrhovatel proto ukončil dne 4.1.2011 výpovědí první ze smluv a to smlouvu o úvěru. Dlužník však z přípisu navrhovatele ze dne 24.1.2011 měl za to, že navrhovatel by byl ochoten stáhnout výpověď, pokud dlužník zaplatí 250 tis. Kč do 31.1.2011 a považoval toto jednání za nabídku nové smlouvy o úvěru, kterou akceptoval tím, že 250 tis. zaplatil. Dlužník obdržel od navrhovatele návrh nových splátkových kalendářů na úvěrovou i obě leas.smlouvy s podmínkou zaplacení 300 tis. do konce února 2011 – dlužník tak učinil. Přesto navrhovatel provedl výpověď leas.smluv a odebral dlužníkovi předmět leasingu, čímž mu znemožnil generovat prostředky pro splácení úvěru a leasingu. Dlužník hodnotí výpověď leas.smluv jako neplatnou, protože jí nepředcházela upomínka navrhovatele – resp. upomínka byla v dopise ze 4.1.2011, leč poté následoval dopis navrhovatele z 24.1.2011, kterým navrhovatel konzumoval své předchozí výzvy a hrozby výpovědi s nabídkou nových termínů plnění.

Z výpovědi navrhovatele při jednání dne 1.11.2011 soud zjistil, že navrhovatel upomínal dlužníka o zaplacení písemně, ústně i mailově, platba 250 tis.Kč dlužníkem v lednu 2011 proběhla, ale je průkazné, že byla opožděná. Jednání s dlužníkem probíhala, ale v době, kdy tento byl již v prodlení s plněním svých povinností platit splatné leas. i úvěrové splátky. V březnu 2011 bylo dlužníkovi známo, že po splatnosti jsou již splátky za min.1,6mil.Kč, dlužník svobodně podepsal dodatek č. 3, v jehož textu je uvedeno, že přílohou dodatku je i nový splátkový kalendář; tento dodatek a splát.kalendář nakonec uznává i sám dlužník ve svém dopise ze dne 8.3.2010, kde dlužník konstatuje, že není schopen jej plnit a přiznává své finanční problémy.

Z Jednostranného započtení pohledávek ze dne 28.11.2011 vyplývá, že navrhovatel provedl zápočet svých pohledávek z fa č. 1070500007 č. splátky 066/199 spl. 28.11.2010 - 37.552,8 Kč, č.splátky 067/199 spl.28.12.2010 - 178.725,- Kč, č.splátky 068/199 spl. 28.1.2011 - 278.725,- Kč, č.splátky 069/199 spl. 28.2.2011 - 278.725,- Kč, č.splátky 070/199 spl.28.3.2011 - 278.725,- Kč; a z fa č. 1070600016 č.splátky 023/096 spl. 10.11.2010 - 69.790,20 Kč, č.splátky 024/096 spl. 10.12.2010 - 115.160,- Kč, č.splátky 025/096 spl. 10.1.2011 - 115.160,- Kč, č.splátky 026/096 spl.10.2.2011 - 115.160,- Kč.

Z výpovědi navrhovatele při jednání dne 17.1.2012 soud zjistil, že zcela vylučuje vznik nové úvěrové smlouvy mezi stranami dle konstrukce dlužníka, neboť mezi stranami nebyly dohodnuty podstatné náležitosti údajně nové úvěrové smlouvy - přípis věřitele dlužníkovi byl upozorněním na možnost nových podmínek pro průběh stávajícího obchodního vztahu mezi stranami nikoliv ofertou a nikoliv zpětvzetím výpovědi. Výmluvy dlužníka na neplacení jeho závazků pro ztrátu obchodu s Carenou neobstojí, protože dlužník byl s touto společností personálně propojen. Věřitel svou výpověď smluv nikdy neodvolal. Započtením ke konci roku 2011 věřitel snížil svou pohledávku proti dlužníkovi. Upomínky věřitele ke splácení dluhu považuje věřitel za dostatečně určité a řádné. Věřitel použil platby dlužníka na leasingové splátky ve smyslu VSP bod III odst.12 na úhradu starších závazků. Strany si smluvně dohodly vypořádání svých nároků po ukončení smlouvy ať již výpovědí nebo odstoupením - bod VIII podbod 4 a 5 VSP, které zahrnují oprávněnost ztráty z prodeje jako budoucí pohledávku podmíněnou, nejde tedy o bezdůvodné obohacení. Smluvní pokuta nebyla mezi stranami snížena trvale - jak uvádí dlužník - šlo pouze o libovůli věřitele při vyúčtování nižší sazby SP dne 18.10.2010. Dlužník svou platbou části smluvních pokut uznal i zbytek tohoto nároku. Skutečně v platbách dlužníka jsou zahrnuty i zálohy na kupní cenu, ale dlužník nesprávně uvádí počet splátek na kupní cenu: do listopadu 2011 jich bylo pouze 65 (nikoli dlužníkem uváděných 66 - část plateb byla věřitelem oprávněně použita k úhradě penalizace) a výše plateb záloh dlužníka na KC není 1.404.150,- Kč, leč pouze 1.382.875,- Kč. Areál dlužník předal navrhovateli po mnoha upomínkách až k 1.7.2011 - tedy až do tohoto data mohl generovat prostředky a platit. Pokud dlužník měl pochybnost o tom, zda věřiteli platit, mohl složit prostředky do soudní, notářské či jiné úschovy - buď měl dlužník plnit na leasingové a úvěrové splátky, napadá-li neplatnost jejich ukončení věřitelem, nebo na nároky po ukončení smluv vzniklé dle VSP, závazek dlužníka zde je v každém případě; obrana dlužníka je pouze účelový boj o výši pohledávky, kterou mohl dlužník snížit včasnými platbami, aniž by mu vznikaly sankce.

Z vyjádření dlužníka u jednání dne 17.1.2012 soudu zjistil, že dlužník hodnotí úkon věřitele nikoliv jako výpověď ale odstoupení od smluv, což bylo nesplněním příslibu věřitele: pokud dlužník zaplatí 250 tis. a 300 tis, dojde ke zpětvzetí výpovědi - ač dlužník zaplatil. Pokud šlo o odstoupení od smluv, nebyla splněna podmínka aviza, upomínky a neprodlenosti odstoupení. Věřitel nedával najevo dlužníkovi, na jaké závazky si účtoval a započítával dlužníkovy platby, dlužník neměl proto přehled o svých aktuálních závazcích, věřitel neupřesnil dlužníkovi na opakované dotazy výši smluvní pokuty, když bylo jednou sděleno a účtováno její snížení na polovinu sazby. Výkon práva věřitel označuje dlužník na šikanu.

Z vyjádření navrhovatele při jednání dne 17.2.2012 soud zjistil, že při minimalizaci nesporných nároků mezi stranami vychází za naprosto průkazný závazek dlužníka vůči věřiteli alespoň ve výši 1.685.180,90 Kč přes dlužníkovu snahu rozmělnit spor na bagatelních smluvních pokutách. Pokud si dlužník vůči této pohledávce věřitele hodlá odečíst technické zhodnocení předmětu leasingu cca 300 tis. Kč, je to v rozporu s bodem IV, podbod 11 VSP, neboť k tomu chyběl předchozí písemný souhlas pronajímatele.

Z vyjádření dlužníka při jednání dne 17.2.2012 soud zjistil, že dlužník uznává jako důvodné vyúčtované leasingové splátky na smlouvu končící č.7 v celkové výši 1,7 mil.Kč a důvodné leas.splátky na smlouvu končící č.16 ve výši 806 tis.Kč, současně uznává důvodnost vyúčtovaných úvěrových splátek 249 tis.Kč. Dlužník uznal, že na úvěrovou smlouvu po zápočtu v srpnu 2010 ničeho neuhradil a že tedy minimální vše jeho dluhu činí 1.685.000,- Kč, resp. po námitkách svých plateb a výše smluvních pokut 1.550.000,- Kč. Oproti tomu vznáší svůj protinávrh na vrácení záloh poskytnutých na kupní cenu ve výši 1.400.000,- Kč a na náhradu technického zhodnocení, na slevu u smluvních pokut – tedy popírá ze SP 41 tis.Kč.

Z dokladů o dlužníkem tvrzeném technickém zhodnocení, soud zjistil, že dne 15.9.2010 a 21.2.2011 fakturoval Karel Unzeitig, Brno, Bayerova 16, firmě DELETE, s.r.o., za rekonstrukci elektroinstalace (montáž osvětlení v hale Pasko v areálu DELS částku 39.038,47 Kč a částku 27.803,- Kč. Nebylo však prokázáno, že šlo o technické zhodnocení objektu věřitele a zejm. nebylo prokázáno, že by byl k jakémukoli zhodnocení udělen předchozí písemný souhlas pronajímatele dle VSP.

Z podání dlužníka ze dne 19.7.2012 a z kupní smlouvy uzavřené dne 28.6.2012 mezi navrhovatelem jako prodávajícím a společ.Duarte Business, a.s., Praha 6, Bělohorská 688/165 jako kupujícím, soud zjistil, že došlo k prodeji předmětu leasingu – technologického areálu DELS v Brně Juliánově. Nároky insolvenčního navrhovatele jsou nedůvodné, protože vznikla pohledávka dlužníka proti navrhovateli a to z titulu bezdůvodného obohacení – navrhovatel totiž obdržel z prodeje předmětu leasingu daleko více než mu náleží. Přesné vyčíslení nároku dlužníka je předmětem zadaného znaleckého posudku, předběžným výpočtem (s drobnými korekcemi s ohledem na platby DPH) je konstruován nárok dlužníka takto: DELETE uhradila 28.230.360,70 Kč včetně DPH, výnos S MORAVA Leasing z prodeje areálu činil 36 mil.Kč, S MORAVA Leasing inkasoval na nájemném 2.319.872,- Kč, náklady S MORAVA Leasing činily 43.435.733,04 Kč bezdůvodné obohacení S MORAVA Leasing činí 23.114.499,66 Kč. Bezdůvodné obohacení se bude ještě navyšovat o zaplacenou jistinu na úvěru. Dlužník tudíž uplatní svou vlastní pohledávku proti S MORAVA Leasing po zpracování znaleckého posudku.

Dlužník svým dalším podáním ze dne 1.8.2012 upozornil, že o pohledávku s věřitelem vede spor 35C 67/2011 u Městského soudu v Brně, dále věřitel neprovedl řádně zápočet vzájemných pohledávek a závazků před podáním insolvenčního návrhu a přihlásil a uplatnil tedy nedůvodné pohledávky. Podaný insolvenční návrh je účelový a měl přispět k likvidaci dlužníka.

Dalším podáním ze dne 2.8.2012 dlužník namítal nesprávný postup soudu při zjišťování pohledávky navrhovatele, který považoval za suplování řízení sporného – což považoval v insolvenční věci za naprosto nepřijatelné. Nastolil pak znova otázky, zda byly řádně ukončeny leasingová a úvěrová smlouva, zda pohledávky po splatnosti jsou nesporné s ohledem na probíhající spor u Městského soudu v Brně, zda insolvenční řízení není odvetou za zahájení sporového řízení, zda byla do vzájemného vyúčtování stran zahrnuta i pohledávka dlužníka 1,4 mil.Kč, zda zápočet této sumy nebyl šikanozní, zda dlužník platbou v průběhu insolvenčního řízení ve výši 148.691 Kč nevyrovnal zbývající část dluhu, zda nesmyslné penalizace, duplicitní fakturace, zmatečná korespondence, neodůvodněné sazby a platby nikoliv na smluvním podkladě mohou založit existenci pohledávky navrhovatele. Dlužník navrhoval uvážít otázku ekonomické specifčnosti leasingového smluvního vztahu v tom, že areál obstaral dlužník pro své podnikání a věřitel poskytuje pouze finanční službu, čím více je splaceno, tím více hodnota zajištění stoupá – logicky by tak leasingová společnost neměla mít pohledávky nad rámec zajištění, leasingový pronajímatel prodejem areálu vydělal několikanásobnou hodnotu předmětu leasingu a jeho další nároky by neměly požívat právní ochrany. Nároky navrhovatele se tedy nyní jasně jeví jako vykonstruované a neexistentní, dlužník má naopak pohledávku z titulu bezdůvodného obohacení ve výši 23,115 mil.Kč.

Podáním ze dne 7.8.2012 upozornil dlužník, že zde existuje pouze jediný nárok mezi stranami a to na konečné vyúčtování leasingu, které dlužník doposud od navrhovatele neobdržel, byť uznává, že jde o poměrně složitý a náročný matematický výpočet. Tato skutečnost však nemůže jít k tíži dlužníka.

Podáním ze dne 10.8.2012 uvedl právní zástupce navrhovatele, že stále má pohledávku za dlužníkem ve výši 11,599 mil.Kč a odkazoval na vypořádání leasingových smluv a na rozhodnutí NS ČR Cpjn 204/2007. Navrhovatel upozornil, že dne 28.6.2012 skutečně došlo k podepsání kupní smlouvy o prodeji všech nemovitostí – předmětu leasingu, kupujícím však byla společnost úzce propojená s dlužníkem – jednatel dlužníka již rok za tuto společnost jedná s navrhovatelem i s finančním ústavem. Navrhovatel upozornil, že z kupní smlouvy neobdržel ani korunu – dle smlouvy má obdržet 28,920 mil.Kč. Navrhovateli tak nevzniklo na základě prodeje předmětu leasingu žádné obohacení ani po zaplacení kupní ceny nevznikne. Pracovní nástin výpočtu nároků dlužníka je naprosto smyšlený, nepodložený, nesrozumitelný a nepřezkoumatelný. Navrhovatel oponuje dlužníkově konstrukci o platnosti ukončení leasingových vztahů a jejich vypořádání, která je pro existenci pohledávky navrhovatele zcela bez významu. Pokud dlužník odkazuje na řízení u Městského soudu v Brně, byl to sám dlužník, kdo písemně vzal svůj návrh na určení vlastnictví zpět s tím, že nebyl podán důvodně. Navrhovatel považuje použití znalce pro výpočet vypořádání leasingu za zbytečné, neboť smluvní úprava mezi stranami je dostatečná. Úvahy dlužníka o krytí finančních zdrojů majetkem a zvyšování hodnoty zajištění jsou absurdní, ekonomicky nepodložená a bez vztahu k tomuto řízení. Navrhovatel podotýká, že i kdyby výtěžek z prodeje předmětu leasingu ovlivnil vypořádání stran – bylo to by to jen v leasingových souvislostech a nedotýká se to pohledávek z úvěrové smlouvy, které jsou tímto nedotčeny. Vypořádání leasingu nebylo možné provést, protože navrhovateli dosud nebylo zaplaceno, i když se tak stane, zůstane mu za dlužníkem mnohamilionová pohledávka:

Leasingová smlouva č. 1070500007 - splátky 22,6 mil.Kč: základ 10,8, finanční služba 8,166 mil.Kč, DPH 3,610 mil.Kč, poplatek 25 tis.Kč, leasingová smlouva č.

1070600016 – splátky 3,088 mil.Kč: základ 1,877, poplatek 25 tis.Kč, finanční služba 693 tis.Kč, DPH 493 tis.Kč. Dle uzavřených LS měl dlužník zaplatit navrhovateli při řádném dokončení leasingu: LS č. 1070500007: původní pořizovací cena budovy 22,099 mil.Kč, původní pořizovací cena pozemku 2,553 mil.Kč, technické zhodnocení PL 10 mil.Kč, finanční služba 24,527 mil.Kč, poplatek 25 tis.Kč; celkem měl dlužník zaplatit 59,203 mil.Kč, uhradil pouze 19 mil.Kč. LS č. 1070600016: původní pořizovací cena budovy 6,784 mil.Kč, finanční služba 2,506 mil.Kč, poplatek 25 tis.Kč; celkem měl dlužník zaplatit 9,315, uhradil pouze 2,595 mil.Kč. Na leasingovou smlouvu končící č.-16 i po provedení zápočtu zbývalo k úhradě 200, dne 14.3.2012 dlužník uhradil 149 tis.Kč, kterou navrhovatel již zahrnul do vypořádání smlouvy, jak výše uvedeno. Ve smyslu judikátů NS ČR je finanční leasing alternativou k úvěru, jde o finanční službu, kterou navrhovatel řádně poskytl: opatřil předmět leasingu do svého vlastnictví dle žádosti a výběru dlužníka, uhradil pořizovací cenu předmětu leasingu, tento předal dlužníkovi do užívání – navrhovateli proto přísluší cena za poskytnuté plnění bez ohledu na to, co ušetřil a co získal z prodeje předmětu leasingu.

Výpovědi leasingových smluv – nebo jejich odstoupením, jak dále uvádí navrhovatel, došlo k povinnosti stran vrátit si vzájemná plnění. Smluvní vypořádání vzájemných vztahů by se odvíjelo: navrhovatel má nárok na a) nájemné, b) smluvní pokuty, příslušenství pohledávek, c) zaplacení nákladů odebrání, ocenění, prodej a pojištění PL, d) úhrada nákladů ztráty z prodeje – rozdíl zůstatkové hodnoty PL a jeho dosaženou prodejní cenou, e) náhrada škody –ztráty z titulu daňového přehodnocení obchodu, f) zaplacení finanční služby. Nároky ad a), b) a f) jsou jednoznačně určitelné a jejich zaplacení je sjednáno v přesné výši ke dni výpovědi smlouvy. LS č. 1070500007 – zaplacené L splátky 22,609 mil, bez DPH 18,999 mil Kč, z toho základ 10,809, finanční služba 8,166 mil.Kč. LS č. 1070600016 – zaplacené L splátky celkem 3,088 mil.Kč, bez DPH 2,595 mil.Kč, z toho základ 1,877 mil.Kč, finanční služba 693 tis.Kč. Vypořádání smluvní by pak vypadalo při předpokladu zaplacení celé kupní ceny. LS č. 1070500007 smluvní pokuty a úroky 121 tis.Kč, náklady odebrání ad.PL 378 tis.Kč, finanční služba do doby původně sjednaného ukončení leasingu 16,360 mil. Kč celkem tedy 16,859 mil. Kč. LS č. 1070600016: smluvní pokuty a úroky 38 tis. Kč, splátky nájemného 20 tis. Kč, finanční služba do doby původně sjednaného leasingu 1,801 mil. Kč, celkem 1,859 mil. Kč. Shrnuto celkem za obě leasingové smlouvy 18,718 mil. Kč. Ztráta z prodeje: rozdíl mezi zůstatkovou cenou PL a výtěžkem z prodeje. Pořizovací cena: LS č. 1070500007: pořizovací cena budovy 22,099 mil. Kč, pořizovací cena pozemku 2,553 mil. Kč, technické zhodnocení PL 10 mil. Kč; LS č. 1070600016 původní pořizovací cena budovy 6,784 mil. Kč. Celkem pořizovací cena PL dle obou smluv činí 41,436 mil. Kč. Dosud uhrazeno na pořizovací cenu bylo na LS č. 1070500007 10,808 mil. Kč a na LS č. 1070600016 1,877 mil. Kč, tedy celkem 12,685 mil. Kč. Zůstatková cena činí 28,751 mil. Kč, výtěžek z pronájmu PL 2,380 mil. Kč, výtěžek z prodeje 36 mil. Kč; celkem tedy výtěžek tvoří 38,380 mil. Kč. Ztráta z prodeje = zůstatková cena minus celkový výtěžek z prodeje = -9,629 mil. Kč. V souvislosti s prodejem PL navrhovateli přísluší: náhrada na zaplacenou daň z převodu nemovitostí 1,080 mil. Kč, vrácení DPH z technického zhodnocení 1,200 mil. Kč, vrácení DPH z pořizovací ceny 230 tis. Kč. Celkem daňové náklady prodeje obou PL 2,510 mil. Kč. Navrhovateli z titulu vypořádání LS přísluší tedy částka součtů shora uvedeného, tj. 11,599 mil. Kč. Navrhovatel upozorňuje, že mu mimo to vznikají nároky na dlužné splátky a jistinu úvěru.

Mimosmluvní vypořádání leasingových vztahů navrhovatel dovozuje dle citovaného stanoviska Nejvyššího soudu ČR. V případě zaplacení celé kupní ceny navrhovatel přísluší celková cena leasingu z LS 1070500007 59,324 mil. Kč (původní pořizovací cena budovy a pozemku, technické shodnocení PL, finanční služba, smluvní pokuty, poplatky). LS č. 1070600016 celkem 9,354 mil. Kč (původní pořizovací cena budovy, finanční služba, poplatky, smluvní pokuty). Za obě LS je proto nárok 68,677 mil. Kč, přičemž dlužník na cenu leasingu již zaplatil: LS č. 1070500007 18,999 mil. Kč (na pořizovací cenu 10,808, na finanční službu 8,166, na poplatek 25 tis. Kč), LS č. 1070600016 2,595 mil. Kč (na pořizovací cenu 1,877, na finanční službu 693 tis. Kč, na poplatek 25 tis. Kč). Za obě LS tedy dlužník zaplatil 21,594 mil. Kč. Výtěžek z prodeje leasingu činí 38,380 mil. Kč. V souvislosti s prodejem PL navrhovatel přísluší náklady prodeje v celkové sumě 2,896 mil. Kč (náhrada za daň z převodu nemovitostí vrácení DPH, náklady spojené s odebráním PL, jeho údržbou, prodejem ad., náhrada za DPH z dosud nezaplacených LS). Celkem má navrhovatel nárok z vypořádání obou LV na 11,599 mil. Kč. I zde navrhovatel upozorňuje, že mu přísluší další dlužné splátky a jistina úvěru.

Je tedy zcela nepochybné, že i po vypořádání leasingového vztahu zůstanou navrhovatel za dlužníkem pohledávky v řádech milionů korun českých – povinnost zaplatit finanční službu leasingu (což vyplývá jak ze smlouvy, tak z citovaného stanoviska Nejvyššího soudu) totéž platí o základu leasingových splátek kdy navrhovatel za oba PL zaplatil kupní cenu v plné výši jež měl dlužník splácet leasingovými úhradami. Navrhovatel respektuje, že až do prodeje byl vlastníkem PL a nepožaduje po dlužníkovi znovu uhradit jeho hodnotu. Navrhovatel však za dlužníka PL koupil, aby mu jej po řádném zaplacení všech LS převedl. Protože k tomu z důvodů výpovědi LS nedošlo, má navrhovatel nezpochybnitelný nárok na náhradu pořizovací ceny PL. Toto právo vyplývá i ze stanoviska NS ČR sp. zn. Cpjn 204/2007. Navrhovatel nežádá, aby mu byl vrácen předmět leasingu a současně uhrazeny veškeré splátky předpokládané LS, jak jej dlužník obviňuje. Výše náhrady požadovaná po dlužníkovi bude skutečně známa teprve po inkasu kupní ceny PL. Tento závěr ovšem neovlivní pohledávky navrhovatele na zaplacení částek finanční služby splatných po výpovědi LS. Tento nárok se odvíjí jednak ze Všeobecných smluvních podmínek, ustanovení 8.4.5, písm. f, a jednak z rozhodnutí NS 23 Cdo 3653/2009. Argument dlužníka, že nároky navrhovatele z titulu náhrady škody za předčasné ukončení LS nejsou splatné, neobstojí vůči pohledávce navrhovatele na zaplacení hodnot finanční služby. Tato pohledávka je určitá, splatná a nezpochybnitelná.

Navrhovatelův další zcela nezpochybnitelný nárok se dále vztahuje k úvěrové pohledávce ve výši 1,680 mil. Kč. Ve srovnání s těmito pohledávkami je dlužníkem stále zmiňovaná otázka smluvních pokut bagatelní, jde o méně nežli 100 tis. Kč.

Navrhovatel má tedy nadevší pochybnost osvědčeno, že má splatné pohledávky za dlužníkem více než 30 dnů po splatnosti, že dlužník má více věřitelů, a že dlužník není schopen své závazky plnit.

Soud použil k právnímu hodnocení svých skutkových zjištění následujících ustanovení insolvenčního zákona č. 182/2006 Sb. (dále jen IZ). Podle § 3 odst. 1 dlužník je v úpadku, jestliže má a) více věřitelů a b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a c)

tyto závazky není schopen plnit (dále jen "platební neschopnost"). Podle § 3 odst. 2 má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v [§ 104 odst. 1](#), kterou mu uložil insolvenční soud. Podle § 3 odst. 3 dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je v úpadku i tehdy, je-li předlužen. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkovy majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě majetku nebo v provozu podniku pokračovat. Podle § 97 odst.1 insolvenční řízení lze zahájit jen na návrh; zahajuje se dnem, kdy insolvenční návrh dojde věcně příslušnému soudu. Podle § 131 skutečnosti, na jejichž základě insolvenční soud rozhoduje, musí být v rámci projednání insolvenčního návrhu osvědčeny. Podle § 133 odst. 2 insolvenční soud vždy nařídí jednání o insolvenčním návrhu jiné osoby než dlužníka, závisí-li rozhodnutí na zjištění sporných skutečností o tom, zda dlužník je v úpadku. Provádí-li dokazování ke zjištění dlužníkovy úpadku nebo jeho hrozícího úpadku nad rámec důkazních návrhů účastníků, nařídí jednání i v případě insolvenčního návrhu dlužníka. Podle § 133 odst. 3 dlužníku musí být vždy dána možnost, aby se k insolvenčnímu návrhu před rozhodnutím o úpadku vyjádřil. Podle § 142 rozhodnutími o insolvenčním návrhu jsou a) odmítnutí insolvenčního návrhu pro vady, b) zastavení řízení pro nedostatek podmínky řízení, který nelze odstranit nebo který se nepodařilo odstranit, nebo pro zpětvzetí insolvenčního návrhu, c) zamítnutí insolvenčního návrhu, d) zamítnutí insolvenčního návrhu pro nedostatek majetku dlužníka. Podle § 143 odst. 1 insolvenční soud insolvenční návrh zamítne, nejsou-li splněny zákonem stanovené předpoklady pro vydání rozhodnutí o úpadku. Podle § 143 odst. 2 insolvenční návrh podaný věřitelem insolvenční soud zamítne, jestliže nebylo osvědčeno, že insolvenční navrhovatel a alespoň jedna další osoba má proti dlužníku splatnou pohledávku. Za další osobu se nepovažuje osoba, na kterou byla převedena některá z pohledávek insolvenčního navrhovatele proti dlužníku nebo její část v době 6 měsíců před podáním insolvenčního návrhu nebo po zahájení insolvenčního řízení.

Podle judikátu Nejvyššího soudu České republiky 29 NSCR 30/2009 (uveřejněno ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 1/2011 a řešeno rovněž ve věci KSPH 37 INS 4935/2008) není účelem insolvenčního řízení vyřešení individuálního sporu o pohledávku mezi věřitelem a dlužníkem, ale řešení úpadku a uspořádání majetkových poměrů dlužníka k dotčeným osobám. Insolvenční zákon nevylučuje věřitele s nevykonatelnou pohledávkou, ale tato musí být v řízení naprosto nesporně prokázána. Insolvenční řízení není náhradou řízení sporného a uplatnění cesty nalézacího práva před příslušnými orgány ve sporu o vzájemné nároky mezi dlužníkem a jeho věřitelem. Požadavek na osvědčení (prokázání) pohledávky insolvenčního navrhovatele je v insolvenční úpravě daleko vyšší nežli tomu bylo v předchozí úpravě konkurzní (není povinností soudu provádět ve věci dokazování - viz rozhodnutí publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek č. 64/2006). Je věcí insolvenčního navrhovatele před podáním insolvenčního návrhu zvážit, zda i bez rozsáhlých důkazních návrhů bude schopen doložit po skutkové stránce svou pohledávku, aby bylo možné pohledávku prokázat pouze listinami bez dalších výslechů svědků, znalců, ad.

V projednávané věci není mezi stranami nesporné ani po několika provedených jednáních, zda a jaké mají vůči sobě nároky a to zejm. ke skutečnosti doložené dlužníkem dne 19.7.2012, i ke skutečnosti obsáhlého rozboru stavu vzájemných závazků právním zástupcem navrhovatele ze dne 10.8.2012. Pokud se do té doby jevílo, že navrhovatel má vůči dlužníkovi pohledávku alespoň, situace se obrátila v tom smyslu, že bylo možné důvodně předpokládat, že je to dlužník, kdo má pohledávku vůči navrhovateli. Zcela opačný zvrat nastal vyjádřením navrhovatele a poskytnutím detailního rozboru pohledávky ve všech jejích variantách a modifikacích. K věci by soud musel provádět další dokazování a to přinejm. znaleckým posudkem a výslechem svědků, obsáhlými svazky listin ad., muselo by být nařízeno několik dalších jednání k vyjasnění stanovisek stran, což se vymyká rozsahu, účelu a smyslu insolvenčního řízení. Soud proto dle § 143 odst.1 a 2 IZ zamítl insolvenční návrh, neboť nebylo osvědčeno, že navrhovatel má za dlužníkem pohledávku.

Současně soud rozhodl dle § 142 odst.1 oš o náhradě nákladů plně úspěšného účastníka řízení (zde: dlužníka). Jejich výši soud určil ve výši **9.000,-Kč** dle § 8 vyhl.č. 484/2000 Sb., kterou se stanoví paušální sazby výše odměny za zastupování účastníka advokátem nebo notářem při rozhodování o náhradě nákladů v občanském soudním řízení a kterou se mění vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění novely č.277/2006 Sb. účinné do 29.2.2012 a režijní paušál dle § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. (advokátní tarif) za 11 úkonů právní pomoci – převzetí věci (1x), písemné vyjádření ve věci samé (8x), účast u jednání (3x - 1.11.2011, 17.1.2012, 17.2.2012), á 300,- Kč, tj. **3.600,- Kč**. Náklady tak činí **12.600,- Kč**. Soud určil lhůtu 3 dnů od právní moci Usnesení, k zaplacení náhrady nákladů, a platební místo – právní zástupce dlužníka.

Dále soud rozhodl o vrácení zálohy složené navrhovatelem pro účely insolvenčního řízení, neboť v této fázi řízení se stala bezpředmětnou.

Poučení: proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení tohoto usnesení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím podepsaného soudu.

Krajský soud v Brně
dne 20.8.2012

JUDr. Hana Hrstková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Pavla Široká